

[Gerda Møller]

stemmer skolens mål og indhold, og at der ikke kan ske nogen ændringer, som ikke socialistisk folkeparti går ind for. Sådan er det jo i dag, og det må da være højst utilfredsstillende især for venstre og kristeligt folkeparti at skulle affinde sig med det.

Men der må også forbedringer til på andre områder end formålsparagraffen. Der må ske en forsvarlig indlæring i de elementære fag dansk og regning, og så må den fælles afgangsprøve afskaffes. Den har skabt et helt enormt dilemma med utilfredshed i vide kredse blandt både elever, forældre og lærere. Derfor har vi også i vort forslag ønsket at få prøver på det niveau, som eleverne har læst faget på. Begrundelsen er ligetil, men jeg kan ikke lade være med, når der nu er citeret så meget fra Danmarks Lærerforening, også at citere den leder, som var i bladet den 17. august 1978, for den siger, at det er den afgangsprøve, der har skabt dilemmaet. Der står: »Det er en mageløs udfordring af den sunde fornuft at lade elever undervist på to niveauer gå til en fælles prøve, bestemt af det ene niveau indhold og norm. Gør man det, må prøven nødvendigvis blive for let eller for svær for en af elevkategorierne. Skal der være prøve – og det fastsætter loven – så skal den tages alvorligt og tilrettelægges i overensstemmelse med den undervisning, eleverne har fået.«

Når nu hr. J. K. Hansen citerer Danmarks Lærerforenings formand – ovenstående var en leder fra dens medlemsblad – vil jeg gerne have lov til at spørge, hvorfor han så ikke citerede Jørgen Jensen fuldt ud, for Jørgen Jensen sagde i sin tale på kongressen følgende:

»Danmarks Lærerforening har fra starten påpeget, at når der i visse fag var tale om to forskellige kurser, burde der også være to forskellige prøver, som tog hensyn til omfanget og sværhedsgraden af det stof, der var arbejdet med. Det er lærerne, som først og fremmest mærker følgerne af, at politikerne fastholder en fælles prøve.«

Jeg vil gerne sige: hus forbi, for det er ikke mig som politiker, der fastholder den fælles prøve.

Hvad angår danskundervisningen, kan man da være tilfreds med, at det trods alt er blevet erkendt af undervisningsministeren, at der her kan være tale om ændringer til det bedre. Men når det er sagt, må jeg meget

stærkt beklage, at ministeren har overladt det til det centrale uddannelsesråd i direkte forlængelse af og i sammenhæng med U 90 at overveje modersmålsundervisningen – jeg citerer – »ud fra nogenlunde det samme sigte som i sin tid strukturen«. Det kan nok få det til at løbe koldt ned ad ryggen på én. Man skal jo ikke glemme, at U 90 blev en politisk betonet opgave i stedet for en faglig redegørelse, og det kan da aldrig være rigtigt at overveje danskundervisningen ud fra et politisk sigte.

Man har også af andre årsager grund til at være bekymret for faget dansk, nemlig på baggrund af den tale, ministeren i sin tid holdt til det centrale uddannelsesråd om, at dansk klart ville indtage den væsentligste plads i overvejelserne, og, senere, at det vel ikke engang på forhånd kan tages for givet, at fagopdelingen opretholdes.

Med den hårde kritik, hr. Bertel Haarder har rejst mod U 90, går jeg da ud fra, at ministeren ikke har venstres godkendelse til at lade CUR fortsætte i U 90-sporet med det mest centrale fag i folkeskolen eller går ind for at ophæve fagopdelingen. Det sidste betyder, at man vil få svært ved at give børnene karakterer i faget, men vi kender jo også ministerens indstilling med hensyn til at få afskaffet karaktererne.

Når jeg alligevel er lidt bange for venstres indstilling, hænger det sammen med hr. Bertel Haarders udtalelse i Jyllands-Posten den 10. november i år, hvor han foreslår socialdemokratiet en handel, der går ud på at indføre den forenklede karakterskala mod at få udvidet prøve efter 9. klasstrin alene i faget regning, som hr. Bertel Haarder jo også talte om heroppe for et øjeblik siden. Det er i hvert fald en ordentlig kolbøtte at slå for venstre, når man tænker tilbage på den meget skarpe debat, vi havde her i folketinget på venstres foranledning, om den forenklede karakterskala.

Jeg har beskæftiget mig udelukkende med folkeskolen. Det har jeg gjort helt bevidst, for det er jo den og først og fremmest den, der står med alle problemerne. De krav, som planlæggerne bag U 90 har om fra den første skoledag at løse en række samfundsopgaver, står i skærende kontrast til det langt mere begrænsede ønske hos forældrene, et ønske, som først og fremmest går på, at de sender